

Mestres i professors cristians: “Contemplen la nostra pràctica religiosa amb curiositat”

Dll, 18/02/2019 per Catalunya Religió

(*Escola Cristiana*) “Hi ha alumnes que es declaren agnòstics o ateus, però que a la classe de Religió troben una via per comunicar-se, expressar-se”. “Sense parlar es pot ser cristià; només cal donar exemple”. Aquests són només dos dels testimonis de mestres i professors cristians que es van poder escoltar dissabte al [segon Aplec de Mestres i Professors Cristians](#) celebrat al Seminari de Tarragona. L'aplec l'han organitzat conjuntament les Delegacions d'ensenyament de les diòcesis catalanes (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

La trobada, que es va obrir amb la benvinguda de l'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, i la pregària d'un grup de mestres del bisbat de Sant Feliu, va donar pas a una taula de testimonis amb el mestre d'Educació Primària de l'escola Lestonnac de Tarragona, **Jesús Blanco**; l'exdirector de l'escola Anton Reig de Torredembarra, **Pere Bosque**; la professora de Religió de l'IES Samuel Gili Gaia de Lleida, **Núria Farré**, i la directora de l'IES Sant Feliu de Guíxols, **Raquel Robert**.

El moderador de la taula, el conferenciant i escriptor **Juanjo Fernández**, va plantejar-los quatre preguntes: “Pots compartir el testimoni cristianisme en l'entorn laboral? Quina influència té la teva manifestació cristiana en l'entorn laboral? Com mostrem els valors-virtuts propis del cristianisme en la nostra vida quotidiana? Comparteixes la teva fe fora de l'àmbit de l'escola?” Tots quatre testimonis van admetre que mai no han tingut cap problema per compartir el seu testimoni cristianisme en l'entorn laboral, fins i tot “quan als claustres hi ha persones al·lèrgiques al fet religiós; la majoria, però, contemplen la nostra pràctica religiosa amb una oberta curiositat”, va afirmar Raquel Robert i va assegurar que “donar testimoni permet que els joves s'hi acostin encuriósits”.

La professora Núria Farré va destacar la classe de Religió com a espai d'escolta,

“on els alumnes que fins i tot es declaren agnòstics o ateus hi troben una via de comunicació i d’expressió”. Farré també va aconsellar que “siguem més orelluts, hem d’escoltar més i parlar menys”. El mestre Jesús Blanco va admetre la dificultat d’evangelitzar en l’actualitat, “no sols perquè fa uns anys tots els professors, més o menys, eren creients, sinó perquè ara ja tenim molts alumnes que ni tan sols professen la nostra fe”. Blanco va afirmar que “l’exemple és el més important que pot donar un mestre de Religió, perquè els alumnes no aprenen pel que diem, sinó pel que fem”. Va secundar aquesta opinió Raquel Robert, qui va declarar que “cal començar transmetent la fe a casa, beneint la taula o fent pregària amb els fills abans d’anar a dormir”.

Més presència dels bisbes a les escoles

La jornada va seguir amb un treball per grups on els assistents van poder discutir i expressar les mancances i dificultats que troben per fer la seva feina. A instàncies de Juanjo Fernández, que també va dirigir el treball, els va demanar quina mena de recursos troben a faltar en la seva tasca i què demanarien als seus bisbats. En acabat, es va dedicar un temps a les conclusions, moltes de les quals van ser coincidents, com ara una major participació o presència dels bisbes a les escoles –si més no les a concertades–, edificis de l’església “més oberts” o una més estreta col·laboració entre tots els mestres i professors cristians de l’escola pública i concertada.

A continuació es va celebrar una Eucaristia presidida pel bisbe Jaume Pujol i concelebrada, entre d’altres, pel jesuïta **Enric Puig**. En el seu sermó, Pujol es va referir a discursos del **papa Francesc** sobre educació, recordant que “com a educadors sou com els bons pastors, que coneixeu cadascuna de les ovelles”. Finalment, va recomanar “estimar amb més intensitat els alumnes més difícils”. L’aplec es va tancar amb una visita al Museu Bíblic de Tarragona, que va conduir els assistents per cadascuna de les sales que el conformen i que és un recorregut no sols per la Tarragona romana i medieval, sinó per la del cristianisme en el món occidental.